

عنوان مقاله:

بررسی عناصر نمادین بر مبنای حکمت و فلسفه اسلامی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی نوآوری و تحقیق در هنر و علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علی شریفی راد - مدرس دانشگاه نبی اکرم

همایون کاظمی راشد - مدرس دانشگاه

مهسا امانپور - کارشناس صنایع غذایی

جواد مقتدر کارگران - دانشجوی دکترای رشته مدیریت

خلاصه مقاله:

نمادگرایی به عنوان یکی از ابزارهای بیان تصویری و انتقال مفاهیم، آثار زیادی از نگارگری ایرانی را در صورت و معنا به هم نزدیک کرده است. بنابراین، بررسی عناصر نمادین و نمادشناسی در نگارگری، با توجه به جایگاه نمادها و چگونگی کاربرد آنها در دوره های مختلف قابل ملاحظه است. در این نوشتار بررسی انواع عناصر نمادین بر اساس طبقه بندی نمادهای هندسی، تلفیقی و طبیعی، روند شناخت عمیقتری را از عملکرد عناصر و نمادگرایی در آثار نگارگری ایران فراهم کرده است. عناصر نمادین به عنوان نماینده هایی از مفاهیم والا و دور از دسترس جلوه های بارز و چشمگیری دارد و اغلب به صور گوناگون، رشته های ارتباطی خود را با واقعیت ملموس حفظ کرده است. هنرمند ایرانی در فضایی نمادین به آفرینش می پردازد؛ بر این اساس گاهی به شیوه کاملاً مجرد و انتزاعی، گاه ملهم از واقعیت و گاهی با اغراق در ویژگی های واقعی و زمانی با ترکیب ویژگی های مختلف، نقوش خاصی را با عملکردهای متفاوت به منصف ظهور رسانده است؛ که در فضای نگاره ها با چیدمانهای نمادین، پیوند و ارتباط با معناها و مفاهیم نامحسوس را فراهم ساخته اند. مباحث انتخاب شده در این مقاله از مشترکات مطرح در حکمت و فلسفه اسلامی بوده و در مواردی که بیان دیدگاهی خاص از مسئله موردنظر ضروری بوده است، موضوع از زاویه نگاه «حکمت متعالیه»، که فلسفه تکامل یافته و مورد پذیرش اسلام شیعی است، طرح گردیده است.

کلمات کلیدی:

عناصر نمادین، حکمت و فلسفه اسلامی، نمادهای هندسی، نمادهای تلفیقی، نمادهای طبیعی،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/431654>

